

دیوارنگاره میدان ولیعصر(عج) به یک نماد فرهنگی و رسانه شهری تبدیل شده است که به مناسبت های مختلف، پیام های تصویری را برای آگاهی مردم دریکی از میدان های اصلی شهرمنتقل می کند. در تازه ترین تصویری که در این میدان به نمایش درآمده و در آستانه سالگرد شهادت آیت ... سید محمد بهشتی و هفته قوه قضاییه،

دیوارنگاره

«عاشق شوید»

در میدان ولیعصر(عج)

گزارش

دیوارنگاره میدان ولیعصر(عج) رونمایی شد. روابط عمومی سازمان هنری رسانه ای اوج خبرداده است بامداد دیروز ۴ تیر از جدیدترین دیوارنگاره میدان ولیعصر(عج) با موضوع واقعه هفتم تیر۱۳۴۰ و شهادت آیت...سید محمد بهشتی رونمایی شد. دیوارنگاره میدان ولیعصر (عج) که توسط خانه طراحان انقلاب اسلامی تهیه و نصب می شود در

مروری بر انتظاراتی که از تفاهم نامه های ایران و ترکمنستان می رود

ظرفیت های مشترک فرهنگی برای تولیدات بزرگ

روز ۲۵ خردادماه امسال رشید مردوف، وزیر امور خارجه ترکمنستان طی سفری که به ایران داشت با همتای خود حسین امیرعبداللّهیان ملاقات کرد. در این دیدار اگرچه علاوه بر مسائل سیاسی و اقتصادی سخن از مسائل فرهنگی نیز به میان آمد اما بحث بر سر این موضوع چندان مفصل نبود و به اشاراتی گذرا محدود ماند. باین حال سه روز بعد در جریان سفر رئیس جمهور ترکمنستان، سردار بردی محمداف به ایران، ۹ سند همکاری بین سران دو کشور به امضا رسید که علاوه بر موضوعات تجاری، اقتصادی و سیاسی، امور فرهنگی را نیز دربرمی گرفت.

براساس مفاد موجود در این اسناد، امکان تعامل فرهنگی میان دو استان خراسان رضوی و گلستان ایران با دو استان مرو و بالکان ترکمنستان هموار شد و یک یادداشت تفاهم همکاری نیز میان صدواسیمای جمهوری اسلامی ایران با کمیته دولتی رادیووتلوویزیون ترکمنستان به امضا رسید. انتظار می رود امضای اسناد مذکور امکان همکاری دوجانبه و استفاده از ظرفیت های فرهنگی و هنری مشترک را در حوزه رادیو، تلویزیون، ادبیات، موسیقی، صنایع دستی و سینما برای دو کشور فراهم کند. با این اوصاف بد نیست نگاهی به گوشه ای از این ظرفیت ها داشته باشیم.

سینمای ترکمنستان از آغاز تا امروز فراز و فرودهای فراوانی را تجربه کرده است اما این پستی وبلندی ها به رشد آن منجر نشده و عاملی به نام بی ثباتی سبب گردیده تا این سینما از حرکت رو به

جلو و رسیدن به تکامل پویا بازماند. سینمای ترکمنستان در بدو شکل گیری زیر سلطه اتحاد جماهیر شوروی قرار داشت و نخستین آثار تولیدشده در آن فیلم های تبلیغاتی و خبری بودند. با این حال سینماگران ترکمن نتوانستند به تدریج اصول فیلمسازی را فراگیرند و در طول دو دهه (از دهه ۴۰ تا ۶۰ میلادی) پیشرفت محسوسی راتجربه کنند. در همین بازه زمانی بود که نخستین فیلم بلند داستانی ترکمنستان (زمین تشنه است، محصول سال ۱۹۳۰ میلادی) و نخستین فیلم بلند کاملا ناطق این کشور (دوباره بازخواهم گشت، محصول سال ۱۹۳۵) ساخته شد. اگرچه کارگردان این دو فیلم یعنی یولی رازیزمن و الکساندر لداسچف اصالت روس داشتند اما این آثار در شهر عشق آباد تولید شد و بسیاری از عوامل تولید آنها مردم ترکمن بودند. آغاز جنگ جهانی دوم در دهه ۴۰ میلادی وقعه نسبتا بلندی را در تولیدات سینمایی ترکمنستان ایجاد کرد.

مشاهیر مشترک

مختومقلی فراغی، ابوسعید ابوالخیر و نجم الدین کبری تنها سه تن از مشاهیری هستند که هم مردم ایران و هم مردم ترکمنستان به آنها احترام می گذارند. با وجود این که محل تولد و درگذشت مختومقلی اکنون داخل مرزهای ایران قرار دارد، مردم ترکمنستان در طول تاریخ معاصر توجه بیشتری نسبت به او نشان داده اند و در مورد این شخصیت تاریخی فیلم سینمایی و سریال تلویزیونی نیز ساخته اند. می توان این کم کاری را به کمک تعریف پروژه های فرهنگی و هنری مشترک (در مورد ابعاد مختلف زندگی مختومقلی یا سایر مشاهیر) با هنرمندان و فرهنگیان ترکمنستان جبران کرد. لزو می ندارد که این پروژه ها حتما ساخت فیلم سینمایی یا سریال تلویزیونی را دربرگیرد و می توان آنها را در قالب خلق نمایشنامه، مان یا کتاب های مصور نیز تعریف کرد. به عنوان مثال می توان پروژه ای هدفمند را طراحی نمود که در آن نویسندگان و طراحان خلاق و جوان ایران و ترکمنستان با کمک و همراهی یکدیگر (حتی به صورت مجازی و از راه دور) یک کتاب مصور جذاب براساس زندگی این مشاهیر برای کودکان و نوجوانان تالیف کنند.

بزرگداشت علیرضا راهب

به مناسبت دومین سالروز درگذشت علیرضا راهب، شاعر، ترانه سرا و منتقد ادبی که به دلیل ابتلا به کرونا درگذشت، امروز مراسمی با حضور هرمز علیپور و جمعی از شاعران و اهالی قلم برگزار خواهد شد.

الهه کاشانی، شاعر و دبیر کانون ادبی بهمن با اعلام این خبر عنوان کرد: مراسم یادبود علیرضا راهب به پاس خدمات ۲۰ ساله وی در حوزه ادبیات و فرهنگ کشورمان ۵ تیر ماه در دومین سالروز درگذشت وی از ساعت ۱۷ در

فرهنگسرای گلستان برگزار می شود.

علیرضا راهب، شاعر و ترانه سرا متولد سال ۱۳۴۶ در تهران و دانش آموخته رشته حقوق از دانشگاه تبریز بود. راهب شعر را از سال های دهه ۶۰ آغاز کرد و یک دوره ۱۰ساله در شهر تبریز سکونت داشت و این فرصت مناسبی بود تا زبان و ادبیات ترکی را بیاموزد. «دو استکان عرق چهل گیاه» و «عشق پاره ووقت» مجموعه شعرهای به جامانده از علیرضا راهب است که حضور پررنگی درانجمن های ادبی و جلسه های شعر داشت و انجمن ادبی ونداد را مدیریت می کرد. / ایبنا

دیوارنگاره میدان ولیعصر (عج) رونمایی شد.

روابط عمومی سازمان هنری رسانه ای اوج خبرداده

است بامداد دیروز ۴ تیر از جدیدترین دیوارنگاره

میدان ولیعصر (عج) با موضوع واقعه هفتم تیر۱۳۴۰

و شهادت آیت...سید محمد بهشتی رونمایی شد.

دیوارنگاره میدان ولیعصر (عج) که توسط خانه

طراحان انقلاب اسلامی تهیه و نصب می شود در

مروری بر انتظاراتی که از تفاهم نامه های ایران و ترکمنستان می رود

ظرفیت های مشترک فرهنگی برای تولیدات بزرگ

روز ۲۵ خردادماه امسال رشید مردوف، وزیر امور خارجه ترکمنستان طی سفری که به ایران داشت با همتای خود حسین امیرعبداللّهیان ملاقات کرد. در این دیدار اگرچه علاوه بر مسائل سیاسی و اقتصادی سخن از مسائل فرهنگی نیز به میان آمد اما بحث بر سر این موضوع چندان مفصل نبود و به اشاراتی گذرا محدود ماند. باین حال سه روز بعد در جریان سفر رئیس جمهور ترکمنستان، سردار بردی محمداف به ایران، ۹ سند همکاری بین سران دو کشور به امضا رسید که علاوه بر موضوعات تجاری، اقتصادی و سیاسی، امور فرهنگی را نیز دربرمی گرفت.

براساس مفاد موجود در این اسناد، امکان تعامل فرهنگی میان دو استان خراسان رضوی و گلستان ایران با دو استان مرو و بالکان ترکمنستان هموار شد و یک یادداشت تفاهم همکاری نیز میان صدواسیمای جمهوری اسلامی ایران با کمیته دولتی رادیووتلوویزیون ترکمنستان به امضا رسید. انتظار می رود امضای اسناد مذکور امکان همکاری دوجانبه و استفاده از ظرفیت های فرهنگی و هنری مشترک را در حوزه رادیو، تلویزیون، ادبیات، موسیقی، صنایع دستی و سینما برای دو کشور فراهم کند. با این اوصاف بد نیست نگاهی به گوشه ای از این ظرفیت ها داشته باشیم.

سینمای ترکمنستان از آغاز تا امروز فراز و فرودهای فراوانی را تجربه کرده است اما این پستی وبلندی ها به رشد آن منجر نشده و عاملی به نام بی ثباتی سبب گردیده تا این سینما از حرکت رو به

جلو و رسیدن به تکامل پویا بازماند. سینمای ترکمنستان در بدو شکل گیری زیر سلطه اتحاد جماهیر شوروی قرار داشت و نخستین آثار تولیدشده در آن فیلم های تبلیغاتی و خبری بودند. با این حال سینماگران ترکمن نتوانستند به تدریج اصول فیلمسازی را فراگیرند و در طول دو دهه (از دهه ۴۰ تا ۶۰ میلادی) پیشرفت محسوسی راتجربه کنند. در همین بازه زمانی بود که نخستین فیلم بلند داستانی ترکمنستان (زمین تشنه است، محصول سال ۱۹۳۰ میلادی) و نخستین فیلم بلند کاملا ناطق این کشور (دوباره بازخواهم گشت، محصول سال ۱۹۳۵) ساخته شد. اگرچه کارگردان این دو فیلم یعنی یولی رازیزمن و الکساندر لداسچف اصالت روس داشتند اما این آثار در شهر عشق آباد تولید شد و بسیاری از عوامل تولید آنها مردم ترکمن بودند. آغاز جنگ جهانی دوم در دهه ۴۰ میلادی وقعه نسبتا بلندی را در تولیدات سینمایی ترکمنستان ایجاد کرد.

مشاهیر مشترک

مختومقلی فراغی، ابوسعید ابوالخیر و نجم الدین کبری تنها سه تن از مشاهیری هستند که هم مردم ایران و هم مردم ترکمنستان به آنها احترام می گذارند. با وجود این که محل تولد و درگذشت مختومقلی اکنون داخل مرزهای ایران قرار دارد، مردم ترکمنستان در طول تاریخ معاصر توجه بیشتری نسبت به او نشان داده اند و در مورد این شخصیت تاریخی فیلم سینمایی و سریال تلویزیونی نیز ساخته اند. می توان این کم کاری را به کمک تعریف پروژه های فرهنگی و هنری مشترک (در مورد ابعاد مختلف زندگی مختومقلی یا سایر مشاهیر) با هنرمندان و فرهنگیان ترکمنستان جبران کرد. لزو می ندارد که این پروژه ها حتما ساخت فیلم سینمایی یا سریال تلویزیونی را دربرگیرد و می توان آنها را در قالب خلق نمایشنامه، مان یا کتاب های مصور نیز تعریف کرد. به عنوان مثال می توان پروژه ای هدفمند را طراحی نمود که در آن نویسندگان و طراحان خلاق و جوان ایران و ترکمنستان با کمک و همراهی یکدیگر (حتی به صورت مجازی و از راه دور) یک کتاب مصور جذاب براساس زندگی این مشاهیر برای کودکان و نوجوانان تالیف کنند.

آستانه سالگرد انفجار ساختمان حزب جمهوری

اسلامی و شهادت آیت... بهشتی و ۷۲ نفر از یارانش

با جمله ای منتسب به ایشان رونمایی شد.

این دیوارنگاره با هشتک «عاشق شوید» توسط

محمد شکبیا طراحی و به مرحله چاپ و نصب

رسانده شد. مجتبی حسن زاده، طراحی نوشتار

این دیوارنگاره را به عهده داشت.

ترکمنستان کار خود را با تولید آثار مستند کوتاه و بلند آغاز کرد و از این نظر پیشینه و تجربه قابل قبولی در کارنامه هنرمندان ترکمن مشاهده می شود. به عنوان مثال می توان از فیلم «طلای سفید» محصول سال ۱۹۲۹ به کارگردانی الکساندر ولادیچوک یاد کرد که نخستین فیلم بلند مستند سینمای ترکمنستان به شمار می رود. عبارت طلای سفید به پنبه اشاره دارد که کاشت آن نه تنها در ترکمنستان که از دیرباز در استان گلستان ایران نیز رواج داشته است. این قبیل اشتراکات در سبک زندگی، میان مردم ساکن در دو سوی خط مرزی ایران و ترکمنستان فراوان مشاهده می شود و هرکدام از آنها سوزه مناسبی برای تولید آثار مستند است. علاوه برآن اهالی ایران و ترکمنستان مشاهیر و مفاخر فرهنگی و هنری مشترکی دارند که ابعاد زندگی بسیاری از آنها برای عموم مردم دو کشور نامکشوف باقی مانده است، با همکاری هنرمندان و اهالی فرهنگ این دو کشور و به کمک تولید آثار مستند پژوهشی تصویری یا مکتوب می توان این ابعاد نامکشوف را کشف کرد و در معرض دید علاقه مندان قرار داد.

ثبت میراث فرهنگی مشترک در یونسکو

طی روزهای اخیر و پس از امضای اسناد همکاری مشترک ایران و ترکمنستان، نشست ی با حضور رئیس سازمان صدواسیمای ایران و مسؤول کمیته دولتی رادیووتلوویزیون ترکمنستان یعنی پیمان جبلی و ارسلان عاشیروف برگزار شد که در آن هر دو طرف نسبت به ساخت یک سریال تلویزیونی مشترک در مورد مختومقلی فراغی ابراز علاقه کردند؛ امری که احتمالا به موجب امضای پیمان های همکاری مشترک فرهنگی و هنری میان دو کشور تسهیل خواهد شد. در صورت تحقق این موضوع می توان در زمینه های فرهنگی دیگری نیز به همکاری مشترک در جهت نیل به اهداف مثبت اقدام نمود. تقریبا سه سال قبل بود که آتا گلدی شاه مرداف، وزیر فرهنگ ترکمنستان در گفت وگو با رسانه های ایران به این نکته اشاره کرد که میان ایران و ترکمنستان اشتراکات قابل توجهی در حوزه موسیقی و صنایع دستی وجود دارد که در صورت همکاری و فعالیت مشترک دو کشور می توان آنها را در یونسکو ثبت کرد. به گفته او، انجام این کار به وجود تعامل و هماهنگی میان دو کشور نیاز دارد که تاکنون فعالیت خاصی در این زمینه انجام نشده است. اکنون با گذشت سه سال از این اظهارات هنوز هم اقدام درخوری را درخصوص شکل گیری این تعامل و هماهنگی شاهد نیستیم. انتظار می رود پس از امضای متن تفاهم نامه های همکاری جدید میان ایران و ترکمنستان توجه به این موارد در دستورکار قرار گیرد و اقدامات عملی مفیدی برای تحقق این اهداف انجام شود. حال که دو استان خراسان رضوی و گلستان به موجب اشتراکات فرهنگی فراوانی که ساکنان آنها با مردم ترکمنستان دارند، در راس این همکاری مشترک فرهنگی قرار گرفته اند، امید می رود دستاوردهای مثبتی در زمینه موسیقی و صنایع دستی حاصل شود. حتی شاید بتوان در صورت به خرج دادن همت و تلاش کافی و انجام سرمایه گذاری لازم و کارشناسی شده، صنایع دستی مشترک با ترکمنستان را در آینده از قالب یک هنر بومی مهجور خارج ساخت و آن را به یک صنعت واقعی با ابعاد جهانی با دستکم منطقه ای تبدیل کرد.

مرحان فولادوند از انتشار مجموعه ای در ارتباط با پیدایش نوروز خبر داد و افزود: «داستان پیدایش نوروز» عنوان کلی این مجموعه سه جلدی است که من شش سال از عمر خود را به نوشتن آن اختصاص داده ام. یعنی از سال ۱۳۹۴ تاکنون سرگرم پژوهش درباره نوروز و ساختن و پرداختن فضای رمان بوده ام. فولادوند به این که در مجموعه داستان پیدایش نوروز هم برای مردم و هم برای جمشید، هفت خوان در نظر گرفته، اشاره و بیان کرد: برای جمشید هفت خوان «کوه روان، سه هزار سر، اژدهای آهن، آتش تارک، هیولای زخم، چاه فراموشان و مرد ماروش» و برای مردم هم، خوان های «آواز دروازه ها، ساکنان دوزخ، زمان مرده، راه مارها، باران خاکستر، دریای خون، بذرهای مرگ و مرد ماروش» طراحی شده است. جالب این که مردم و جمشید در خوان آخر یعنی «مرد ماروش» به هم می رسند. ضمن این که هر کدام از اجزای هفت سین امروزی، یادگار یکی از این خوان ها هستند. / ایبنا

جمشید، هفت خوان در نظر گرفته، اشاره و بیان کرد: برای جمشید هفت خوان «کوه روان، سه هزار سر، اژدهای آهن، آتش تارک، هیولای زخم، چاه فراموشان و مرد ماروش» و برای مردم هم، خوان های «آواز دروازه ها، ساکنان دوزخ، زمان مرده، راه مارها، باران خاکستر، دریای خون، بذرهای مرگ و مرد ماروش» طراحی شده است. جالب این که مردم و جمشید در خوان آخر یعنی «مرد ماروش» به هم می رسند. ضمن این که هر کدام از اجزای هفت سین امروزی، یادگار یکی از این خوان ها هستند. / ایبنا

نمای نزدیک

فرهنگ

Culture

یکشنبه ۵ تیر ۱۴۰۱ ۵۲ شماره ۶۲۴۶

روی دیوار

گفت وگو با آرمین ابراهیم پور

به انگیزه برگزاری نمایشگاه اخیرش

دعوت به فرارفتن

از هیاهوی جهان معاصر

هنر همواره برای بیان آنچه می خواهد از آن سخن بگوید، به زبان دور و اشاره و معنا متصل است. اساسا آنچه هنر را هنر می کند، دست برداشتن از صراحت و گفتن به زبانی غیر از زبان عمومی است. نمایشگاه «شادگاهی» آرمین ابراهیم پور در گالری شیدایی نیز از این قاعده مستثنا نیست. او مثل کارهای پیشین خود به سراغ فیگور و چهره انسان در زمانه ای رفته است که گویا از آنچه لودویک ویتگنشتاین، جان جسم ها می خواند، خالی شده اند. چهره های سرشار از شادگاهی که در حصار بریده روزنامه ها و بریده اتفاقات جهان امروز بی گفت وگو و تا حدودی غمگین، بی هیچ سخنی توسط ابراهیم پور به نمایش درآمده است. ابراهیم پور متولد ۱۳۵۳ تهران و دارای مدرک کارشناسی نقاشی از دانشگاه هنر یزد است و چند نمایشگاه انفرادی و نمایشگاه گروهی برگزار کرده است. او در گفت وگو با جام جم، درباره به کاگیری مواد و ابزارهای مختلف در آثار نمایشگاه اخیرش، گفت: نخستین چیزی که برای من مهم است، بیان و مفهوم است و استفاده از مواد و ابزار برای بیان، اهمیت دارد.

وی با اشاره به این که روزنامه و حروف نقش بسته بر کاغذ، در کارهایش بر رنگ است، اضافه کرد: در دنیایی که ما زیست می کنیم، حجم اخبار و اطلاعاتی که در لحظه مخابره می شود به واسطه فناوری بسیار زیاد است، گفت: در پاره ای موارد خود این مطالب در ذهن ما به شکل بافت درمی آید که در برخی از آثار نمایشگاه «شادگاهی» روی بعضی از واژه ها تکایت شده اند.

تأثیرپذیری از ادبیات و فرهنگ بومی

وی در توضیح دلیل گرایش به پرتره و فیگور در کارهایش، چنین گفت: آنچه مرا به فیگور و پرتره گرایش داده، لذت این است که شما می توانید چیزی را به نمایش بگذارید که نامیراست. چه بسیار آثار یافت شده در طول تاریخ از غارها تا شهرهایی مثل بمپئی و... که نشان دهنده جاودانگی آثار خلق شده است. حتی حرکت اخیر که روی تابلوی مونالیزا انجام شد که بارها در گذشته تکرار شده، نشان دهنده این است که من و شما اگر عمر کوتاهی داشته باشیم، ولی آثار باقی خواهند ماند و در نتیجه آن تصویر و پرتره ابدی می شود. ابراهیم پور درخصوص تأثیر شرایط ایام کرونا و وضعیت فردگرایی جامعه بر آثار نمایشگاهش گفت: تنهایی یکی از مشخصات انسان مدرن است و انسان امروز بیشتر ارتباط خود را با فضای مجازی و فناوری های مدرن به تعادل می رساند. به زعم من در آثاری که در این نمایشگاه به نمایش آمده به ویژه آثاری که پرتره یا چشمان باز به شما نگاه می کند، با صریح ترین زبان ممکن شما را دعوت می کند تا برای لحظاتی از هیاهوی دنیای پیرامون، فارغ شوید. وی این آثار را بی زمان توصیف کرد و گفت: انسان امروز بیشتر از هر زمانی با مضامینی روبه روست که در ادبیات و فرهنگ ما به آن پرداخته شده، چراکه در اشعار شاعرانی مانند خیام، حافظ، سعدی و... توصیه به عدم اعتماد به دنیا و مهم بودن لحظه می شود. به همین دلیل در آثارم با برخی از عناصر نمادین و سمبولیک مواجه هستید. مثلا سبک که در برخی فرهنگ ها از آن به عنوان میوه ممنوعه یاد کرده اند، ولی من براین باورم که حتی اگر چنین بوده، الان در کارهای من به شکل امید خود را نشان می دهد.

نادر فلاح در «تب»

رؤیا کاکاخانی، کارگردان و مدرس تئاتر درباره تازه ترین فعالیت هایش گفت: قصد دارم نمایش «تب» نوشته والاس شان با ترجمه بهرنگ رجبی را از نیمه تیرماه در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر به صحنه ببرم. این اثر نمایشی یک نمایش تک پرسوناژ است که این روزها مشغول تمرین آن هستیم.

وی ادامه داد: این مونولوگ کار سنگینی محسوب می شود و نادر فلاح تک بازیگر آن است. داستان درباره مردی است که در

یک شرایط اقتصادی و فرهنگی خوب رشد کرده و بزرگ شده اما اتفاقی رویش اثر می گذارد و باعث می شود شروع به بررسی دیدگاهش نسبت به زندگی و نقش و جایگاهش در وضعیت و شرایط اقتصادی جهان کند و به این بیندیشد که اصلا می تواند بر شرایطی مانند فقر اثر داشته باشد یا خیر؟ در واقع این فرد در نمایشنامه تب به نوعی مواجهه با خودش می رسد. این متن برایم خیلی جذاب بود و آقای رجبی هم ترجمه خوبی از کار داشت و این اثر را برای اجرا انتخاب کردم. از سوی دیگر این نمایشنامه، جامعه سرمایه داری را به نقد می کشد. / مهر